

DOMUND. NO PODEM CALLAR EL QUE HEM VIST I SENTIT

Enguany m'ha semblat que el testimoniatge de dos missioners ens pot ajudar a comprendre millor les missions i a sentir-nos-en responsables.

Com ofereixes allò que has vist i sentit quan eres a Dapaong, bisbat d'un país de missió?

Mn. Prosper Mibé Lare és un capellà de 38 anys, originari del bisbat de Dapaong (Togo, Àfrica), una diòcesi fundada pels missioners només fa 56 anys. En aquests moments, Mn. Mibé està estudiant a la Facultat de Teologia de Catalunya per llicenciar-se en Sagrada Escripura, i ajuda en les parròquies d'Arenys. Fa sis anys que està ordenat.

Ens diu: «Allò primer que voldria oferir del que he vist i sentit és un profund agraïment al Senyor per l'obra i la vida dels missioners. Són obres que constitueixen els principals pilars del desenvolupament integral de la nostra regió i del Togo, amb la transmissió de la fe per l'anunci de l'Evangelí, la construcció d'esglésies i capelles, escoles, hospitals, centres de formació de joves, llocs d'alfabetització, etc.

Pel que fa a mi, el meu testimoni d'experiència missionera se situa en dos nivells: vida i apostolat.

D'una banda, hi ha la vida viscuda en comunitat sacerdotal al si de la parròquia.

En referència a l'apostolat, destacaria la predicació, la catequesi, els cursos de religió, l'acompanyament dels grups de pregària o de moviments catòlics, les campanyes d'evangelització i, evidentment, les celebracions litúrgiques i l'administració dels

sagraments de l'Església, que eren per a mi ocasions en les quals compartir amb els meus germans i germanes els dons rebuts de Déu.

Per això, allò que més destacaria de la

vida de missió és el profund sentit de fraternitat, que feia que el treball d'evangelització s'inserís sempre en l'interior d'una comunitat creient».

Josep Frigola Ribas

Ha estat missioner a l'Àfrica durant mig segle: 20 anys a Burkina Faso en tres parròquies i 30 anys a Níger, en tres parròquies i un centre socioeducatiu diocesà. Aquest és el seu testimoniatge: «No perquè hàgim decidit deixar família, país i anar-nos-en lluny ja podem creure que ho tenim tot guanyat. La vocació missionera és un do de Déu. Neix i creix a l'interior de cada persona i es

El P. Josep Frigola ha estat missioner a l'Àfrica durant mig segle.

realitza a través d'un testimoniatge de vida fidel i quotidià. No ens podem fiar només de les bones intencions o de les nostres capacitats. Tampoc no ens podem deixar portar pels sentiments i les emocions. El que compta és l'experiència de creure en Jesús, de seguir-lo i de transmetre als altres que Ell és Camí, Veritat i Vida.

Tant per gaudir d'una bona experiència com per transmetre-la, cal tenir ulls, orelles, una ment sana i un cor generós. Hem de veure, escoltar, entendre i estimar. Però la transmissió d'un missatge demana sempre una connexió especial amb la gent i la seva cultura. Transmetre i testimoniar la fe cristiana exigeix respectar, dignificar i conduir les persones cap a un alliberament integral. És tot un procés per facilitar que es vegi amb els propis ulls i s'escolti amb les pròpies orelles. Per això s'han de parlar les llengües locals, i l'evangelí s'ha d'inculturitzar.

Com a missioner, a l'Àfrica i aquí, he tingut la sort de viure tres experiències diferents i enriquidores. La primera, a Burkina Faso, em va immersir en un món de religió tradicional, islamitzat en part, i també amb comunitats de batejats i catecúmens. Han estat anys de molta activitat pastoral i de primera evangelització. La segona experiència, a Níger, un país islamitzat, em va exigir el mateix coneixement de llengua i costums. La transmissió del missatge es feia a través de contactes amb persones i petites comunitats. Era essencial el testimoniatge de solidaritat i d'ajuda social a tota la comunitat humana. De retorn aquí, a casa nostra, em sembla que hi ha prou arrels, però manquen nous brots i fruits vigorosos. Només una altra embranzida missionera amb obertura a tota la societat podrà aconseguir que, tant de dins com de fora, es cregui en allò que hem vist i sentit».

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

Primera Lectura

Lectura del llibre de Jeremies, 31, 7-9

Això diu el Senyor: «Crideu d'alegria, celebren la sort de Jacob, la primera de les nacions, proclameu que el Senyor ha salvat el seu poble, la resta d'Israel! Jo els faré venir del país del Nord, els reuniré des de l'extrem de la terra. Tots hi seran: cecs, coixos, mares que crien; tornarà una gentada immensa. Havien sortit plorant i els faré tornar consolats. Els conduiré als rierols d'aigua, per un camí suau, sense entrebancs. Perquè jo soc un pare per a Israel, i Efraïm és el meu fill gran».

Segona Lectura

Lectura de la carta als cristians hebreus, 5, 1-6

Els grans sacerdots, presos d'entre els homes, són destinats a representar els homes davant Déu, a oferir-li dons i víctimes pels pecats. No els és difícil de ser indulgents amb els qui pequen per ignorància o per error, perquè ells mateixos experimenten per totes bandes les seves pròpies febleses. Per això necessiten oferir sacrificis pels seus pecats igual que pels pecats del poble. I ningú no es pot apropiari l'honor de ser gran sacerdot: és Déu qui els crida, com va cridar Aaron.

Tampoc el Crist no s'atribuí a ell mateix la glòria de ser gran sacerdot, sinó que la hi ha donada aquell que li ha dit: «Ets el meu Fill, avui t'he engendrat». I en un altre indret diu: «Ets sacerdot per sempre segons l'orde de Melquisedec».

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Marc, 10, 46-52

En aquell temps, Jesús sortí de Jericó amb els seus deixebles i amb molta gent. Vora el camí hi havia assegut, demanant caritat, un cec que es deia Bar-Tímeu. Quan sentí dir que passava Jesús de Natzaret, començà a cridar: «Fill de David, Jesús, compadiu-vos de mi». Tothom el renyava per fer-lo callar, però ell cridava encara més fort: «Fill de David, compadiu-vos de mi». Jesús s'aturà i digué: «Crideu-lo». Ells criden el cec i li diuen: «Anima't i vine, que et crida». El cec llançà la capa, s'aixecà d'una revolada i anà cap a Jesús. Jesús li preguntà: «Què vols que et faci?». Ell respon: «Rabbuni, feu que hi vegi». Jesús li diu: «Ves, la teva fe t'ha salvat». A l'instant hi veié, i el seguia camí enllà.

Jesús treu la meua ceguera

També avui, i com sempre, Jesús passa a prop meu. S'apropa a mi per treure'm de les fosques que no em deixen viure en la plenitud. Sovint les circumstàncies i el món en el qual visc no em permeten sentir ni veure Jesús.

Qui se sap limitat i es reconeix humil, necessitat dels altres, és qui té la capacitat per buscar l'experiència personal amb Jesús. Només si penso que em manca quelcom, com el cec mancat de relació humana i que està al marge, podré cercar la trobada amb Jesús.

Què vol dir recuperar la vista? És el més important. Quan es comencen a veure les coses de manera nova, la vida es transforma. La trobada amb Jesús m'ajuda a saber que des de la fe puc tenir uns «ulls nous» carregats d'estima en el meu fer i envers el meu entorn.

«Què vols que et faci?». Jesús sempre està esperant, disposat a ajudar-nos.

Glòria Salleras

SALM 125

R. És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

Quan el Senyor renovà la vida de Sió ho creïem un somni, la nostra boca s'omplí d'alegria, de crits i de rialles.

Els altres pobles es deien:

«És magnífic el que el Senyor fa a favor d'ells».

És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!

Renoveu la nostra vida, Senyor, com l'aigua renova l'estepa del Nègueb. Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls criden de goig a la sega.

Sortien a sembrar tot plorant, emportant-se la llavor; i tornaran cantant d'alegria, duent a coll les seves garbes.

La Diòcesi de Girona aporta 98.000 euros per a les missions

«Explica el que has vist i sentit» és el lema que s'ha escollit enguany per a la Jornada Mundial de les Missions, el Domund, que se celebra avui diumenge 24 d'octubre. Pregària, reflexió i almoïna són els eixos del Domund, la tasca evangelitzadora de l'Església en els 1.116 territoris de missió, que corresponen a un terç de les diòcesis del món. Ocupen el 43 % de la superfície de la Terra, i és on s'administren un de cada tres baptismes.

Els missioners i missioneres del nostre bisbat: segons dades de la Delegació diocesana de Missions, actualment el nostre bisbat té 23 missioneres i 11 missioners servint arreu del món.

Les aportacions econòmiques de Girona a les missions: en les col·lectes missioneres de l'any 2020 els fidels diocesans van aportar 98.001 euros, repartits en les tres col·lectes missioneres de l'any: 85.370 en la del Domund; 9.955 en la Infància Missionera i 2.676 en la de sant Pere Apòstol.

Memòria de dos missioners gironins

En els dos darrers anys ens han deixat dos missioners nascuts i formats en part en el nostre bisbat. Es tracta del P. Jordi Gispert-Saüch (Palafurgell, 1930 – Bombai, 2020). Ingressà a la Companyia de Jesús l'any 1946 i des de 1979 va ser missioner en el subcontinent indi, on fou docent de teologia, amb deu llibres publicats i centenars d'articles exemples del seu mestratge. Es va doctorar a la Universitat Catòlica de París per retornar a la seva Índia, on seria professor en centres superiors de la Companyia. El darrer mes d'agost va morir a Madrid Mn. Manuel Dausà, nascut a Cassà de la Selva l'any 1929. Als 12 anys va ingressar en el nostre Seminari, i quan li mancaven dos anys per ser ordenat prevere va anar al de Missions Estrangeres per seguir la seva vocació evangelitzadora. Destinat a Zimbabue, hi va restar fins a la seva jubilació als 71 anys, quan va retornar a Cassà. Darrerament vivia a Madrid, a la residència dels missioners grans. Va ser enterrat a Cassà el 12 d'agost.

Cadena de pregària per les vocacions

Com cada any, el nostre bisbat participarà a la Cadena de pregària per les Vocacions. Aquesta iniciativa de tots els bisbats catalans permet que, durant tot el mes de novembre, i de manera ininterrompuda durant 24 hores, es pregui el Senyor perquè no faltin joves que responguin generosament a la seva Crida. El nostre bisbat realitzarà aquesta pregària els dies 2, 12 i 22 de novembre. S'hi pot participar individualment i comunitàriament, i seria bo que tant les nostres parròquies com les nostres comunitats religioses hi participessin.

Només cal triar una hora d'aquests tres dies i ens ho comuniquem. Preferiríem que ho féssiu a través del correu electrònic seminaridegirona@gmail.com o al telèfon del Seminari (972 20 04 62, de dilluns a dijous, de 16.30 a 20.00 h).

Mn. Joan Soler, delegat del Servei d'Orientació Vocacional

EL MIRADOR DEL SÍNODE

La vida consagrada amb la sinodalitat

El diumenge 3 d'octubre va tenir lloc la trobada d'inici de curs de la Delegació episcopal per a la vida consagrada a la parròquia del Mercadal de Girona. Va haver-hi tres moments ben diferenciats: el primer moment va consistir en la salutació del nostre bisbe, Mons. Francesc Pardo; el segon moment, en la xerrada «Per una Església sinodal: comunió, participació i missió».

El bisbe va expressar el goig de trobar-nos i poder saludar tantes comunitats de religiosos/os en un moment tan esperat com és la preparació del Sínode que es farà a Roma en l'Assemblea General de Bisbes, l'octubre de 2023. Va animar els presents a la participació activa de totes les comunitats religioses. Va recordar que el 17 d'octubre tindria lloc l'obertura diocesana al nostre bisbat.

A continuació va prendre la paraula Mn. Joan M. Amich, responsable de donar les orientacions de forma esquemàtica sobre el Sínode de Bisbes. Va ser molt valorada la seva exposició per la claredat de les idees i per l'estructuració del tema, que va ser molt profitós. Això va fer possible seguir pas per pas la presentació de tots els apartats, sense gaire esforç per part de ningú. Sens dubte, podem afirmar que la motivació va ser excel·lent.

Mn. Amich exposà que el camí de la sinodalitat és el camí que Déu espera de l'Església en aquest tercer mil·lenni. Va puntualitzar com a preferents alguns apartats: la crida a «caminar junts», veure quins són els passos que ens convida a fer l'Esperit per créixer en el nostre camp de la pastoral, i veure les ferides que hi ha en el món d'avui i la resposta que hi dona l'Església. Va acabar dient que els religiosos de la nostra diòcesi tenim quelcom per dir i ser escoltats/des.

La trobada va finalitzar amb una pregària, en què van destacar els moments d'oració i participació. La pregària ens va unir a tots els assistents en un mateix sentir: veure quins són els passos que l'Esperit ens convida a emprendre per créixer com Església sinodal. El caliu motivador va donar lloc a ser-ne portadors/es en les nostres comunitats. És una oportunitat que ens ofereix en aquest moment el Sínode: «caminar junts».

Delegació episcopal per a la vida consagrada

AGENDA

— **DIUMENGE, 24 D'OCTUBRE**
Romeria al santuari de la Salut de Terrades. Poble de Capmany. A les 12 del matí, missa.

Festivitat de Sant Antoni Maria Claret. A les 8 del vespre, missa a l'església del Cor de Maria - P. Claretians de Girona. Presidirà el bisbe Francesc

— **DIVENDRES, 29 D'OCTUBRE**
Missa Pontifical de Sant Narcís. A les 11 del matí a la basílica de Sant Feliu de Girona. Presidirà el bisbe Francesc. A continuació, recollida del

cotó beneït davant el sepulcre del sant.

— **DIUMENGE, 31 D'OCTUBRE**
Festa de l'Aparició de la Mare de Déu al santuari del Collell. A les 12 del migdia, missa. Presidirà el bisbe Francesc.

Visita guiada «La mesura del temps a la Catedral de Girona». A les 12 del migdia a la Catedral de Girona. A càrrec de Carles González i Joan Piña. Més informació i reserves: 693 720 202 o reserves@cataloniasa-cra.cat.

SANTORAL I LECTURES

Diumenge XXX de durant l'any, 24 d'octubre de 2021. St. Martíà (s. IV), bisbe i màrtir. Patró de Banyoles. St. Antoni Maria Claret (+ 1870), bisbe fundador dels Missioners del Cor de Maria. Patró del gremi de teixidors catalans i dels oficis relacionats amb la indústria tèxtil. Sta. Dúnia, verge i màrtir. **Lectures:** Jr 31, 7-9 / Sl 125 / He 5, 1-6 / Mc 10, 46-52.

Dilluns, 25. Mare de Déu del Collell. Dia de l'Aparició al santuari que té al Torn (Sant Ferriol). Patrona del clergat de la Diòcesi de Girona. St. Bernat Calvó (+ 1243), abat del monestir de Santes Creus i bisbe de Vic. Sta. Engràcia (+ 715), màrtir. **Lectures:** Rm 8, 12-17 / Sl 67 / Lc 13, 10-17.

Dimarts, 26. Sts. Llucià i Marcià (s. III), màrtirs. **Lectures:** Rm 8, 18-25 / Sl 125 / Lc 13, 18-21.

Dimecres, 27. St. Frumenci (+ 380), evangelitzador a Etiòpia. Sts. Vicenç, Sabina i Cristeta (+ 304), màrtirs a Àvila. **Lectures:** Rm 8, 26-30 / Sl 12 / Lc 13, 22-30.

Dijous, 28. Sts. Simó el Zelota i Judes Tadeu, apòstols de Jesús. Sta. Anastàsia (+ 279), màrtir. **Lectures:** Ef 2, 19-22 / Sl 18 / Lc 6, 12-19.

Divendres, 29. St. Narcís (s. IV), bisbe de Girona. Patró de la Diòcesi i de la ciutat de Girona. Invocat contra el mal d'orella i les mosques. St. Joaquim Royo (+ 1748), frare i missioner dominic. Editor d'un catecisme en xinès mandarí. Sta. Eusèbia (+ 307), verge i màrtir. **Lectures:** Rm 9, 1-5 / Sl 147 / Lc 14, 1-6.

Dissabte, 30. St. Marcel de Lleó (+ 298), centurió i màrtir amb els seus companys. Sta. Eutròpia d'Alexandria (s. III), màrtir. **Lectures:** Rm 11, 1-2a.11-12.25-29 / Sl 93 / Lc 14, 1.7-11.

Litúrgia de les Hores. Diumenge, pròpia. Te Deum. Dilluns, dimarts, dimecres i divendres, de la fèria. Dijous, de la festa. Te Deum. Dissabte, pròpia del dissabte o de la memòria.

TEMPS D'ESGLÉSIA

ESPAI AUDIOVISUAL DEL BISBAT DE GIRONA

Graella d'emissions
2021/2022

TELEVISIÓ
DE GIRONA

DIUMENGE 9:30 h
DILLUNS 9.30 h
DIMECRES 11 h
DIVENDRES 11:30 h

BANYOLES
TELEVISIÓ

DISSABTE 8:00 h
DIUMENGE 10:30 h

TELEVISIÓ
COSTA BRAVA

DISSABTE 9:00 h
DIUMENGE 9:00 h

CANAL 10
EMPORDÀ

DIUMENGE 10:30 h

OLOT
TELEVISIÓ

DIUMENGE 10:30 h

* Podeu recuperar tots els programes a www.youtube.com/BisbatGirona

© OFICINA DE COMUNICACIÓ DEL BISBAT DE GIRONA

APUNTS

Càritas, Justícia i Pau i la Pastoral Obrera reclamen el treball decent

Les entitats d'Església es van sumar un any més a la campanya en defensa del Treball Decent, el dijous 7 d'octubre. Càritas Diocesana de Girona, Justícia i Pau de Girona i la Pastoral Obrera van alertar, en un comunicat, que la pandèmia ha

agreguat la ja difícil situació del món laboral de les persones més vulnerables, i que el model de relacions laborals actual no assegura a milers de treballadors i treballadores accedir a una feina decent que els permeti cobrir les necessitats bàsiques. Amb el lema «Ara, més que mai, treball», reivindiquen que ha arribat el moment d'adoptar polítiques i compromisos en favor de llocs de treball dignes, sostenibles i inclusius.

Bisbe Francesc: «Encara soc capaç de marcar algun gol»

El dilluns 4 d'octubre, festivitat de sant Francesc d'Assís, va tenir lloc la tradicional recepció de la cúria diocesana per felicitar el bisbe Francesc. En la seva intervenció va voler «demandar perdó, no només per allò que he fet malament sinó per allò que he deixat de fer». La tasca que duu a terme el personal de la cúria diocesana: «Gràcies, perquè tot allò que he intentat fer no hagués estat possible sense la vostra col·laboració». Va acabar les seves paraules amb una anècdota viscuda durant una de les darreres visites pastorals: «Així vostè ara està en pròrroga, com en els partits de futbol...», li van dir. I ell va respondre: «Sí, però encara soc capaç de marcar algun gol».